EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1551

af 29. april 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion V — Revisionsretten

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion V — Revisionsretten,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0059/2021),

A. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren gerne vil understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og gennemføre begrebet resultatbaseret budgettering og sørge for god forvaltning af menneskelige ressourcer;

1. noterer sig, at Revisionsrettens årsregnskab er revideret af en uafhængig ekstern revisor med henblik på at anvende de samme principper om gennemsigtighed og ansvarlighed, som Revisionsretten selv anvender for de enheder, den reviderer; noterer sig med tilfredshed, at årsregnskabet ifølge revisoren giver et retvisende billede af Revisionsrettens finansielle stilling;

2. bemærker, at Revisionsrettens budget i 2019 beløb sig til i alt 146 890 000 EUR (sammenlignet med 146 469 000 EUR i 2018 og 141 240 000 EUR i 2017), og at der ved udgangen af 2019 var indgået forpligtelser for 98 % af alle bevillinger (sammenlignet med 96,21 % i 2018 og 97,73 % i 2017);

3. minder om, at Revisionsrettens budget hovedsagelig er af administrativ karakter, hvor et stort beløb anvendes til personer, der er knyttet til institutionen (afsnit 1), og til bygninger, inventar, udstyr og forskellige driftsudgifter (afsnit 2);

4. minder om, at gennemførelsesgraderne for afsnit 2 ikke er tilstrækkeligt forbedret, idet gennemførelsesgraden for forpligtelserne var på 64,17 % (sammenlignet med 59,13 % i 2018 og 57,13 % i 2017), og gennemførelsesgraden for betalingerne var på 62,21 % (sammenlignet med 55,11 % i 2018 og 55,75 % i 2017); understreger, at Revisionsretten i sit opfølgningsdokument til dechargebeslutningen for 2018 bekræftede, at den vil fortsætte sine bestræbelser på at forbedre gennemførelsesgraden og nøje overveje sine budgetoverslag;

5. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at det er mere hensigtsmæssigt at overvåge budgetgennemførelsen for afsnit 2 ud fra et toårigt perspektiv; anerkender, at 91,38 % af betalingerne over bevillinger og 98,04 % af betalingerne over forpligtelser blev afholdt i løbet af den toårige periode 2018-2019;

6. noterer sig, at der fortsat foretages fremførsler, f.eks. af 3 057 772 EUR i 2019 under kapitel 21 (IT, udstyr og inventar: indkøb, leje og vedligeholdelse) sammenlignet med 4 310 280 EUR i 2018 som følge af igangværende IT-projekter; anfører, at den samlede fremførsel under afsnit 2 fra 2018 til 2019 beløb sig til 6 068 597 EUR, og anser det for at være positivt, at dette resulterede i betalinger på 5 777 454 EUR over fremførsler;

7. bemærker, at fremførslen af bevillinger under afsnit 1 og 2 fra regnskabsåret 2018 til regnskabsåret 2019 beløb sig til 7 406 944 EUR og gav anledning til betalinger på 6 553 576 EUR, dvs. en udnyttelsesgrad på 88,48 %, hvilket svarer til udnyttelsesgraden i 2018;

8. værdsætter, at Revisionsretten overvejer forslaget i dechargebeslutningen for 2018 om, at der bør forelægges en uafhængig årsberetning om EU-institutionerne, som led i overvejelserne om Revisionsrettens strategi for perioden 2021-2025, som bør vedtages inden udgangen af 2020; gentager i denne forbindelse, at det er nødvendigt, at Revisionsretten foretager en grundigere undersøgelse af hver enkelt institution for at gøre det muligt for Parlamentet at opfylde sine forpligtelser som dechargemyndighed;

9. glæder sig over Revisionsrettens engagement — efter anmodning fra Parlamentet — med hensyn til at udarbejde den første beretning om EU-budgettets performance med henblik på at vurdere de resultater, der er opnået med udgifterne under Unionens budget, og navnlig give en vurdering af performance under hver enkel EU-politik; mener, at forvaltningsrevision er afgørende for at vurdere den reelle virkning af Unionens investeringer;

10. beklager, at Revisionsretten i sin opfølgning på dechargebeslutningen for 2018 kun i begrænset omfang gav svar på Parlamentets bemærkninger; understreger, at opfølgningen er afgørende for at gøre det muligt for Parlamentets Budgetkontroludvalg at afgøre, om Revisionsretten har gennemført Parlamentets henstillinger; opfordrer Revisionsretten til at medtage alle nødvendige svar og mere detaljerede forklaringer om gennemførelsen af Parlamentets henstillinger i sin næste opfølgningsberetning med udtrykkelig henvisning til hvert enkelt punkt i dechargebeslutningen og fremlæggelse af al nødvendig dokumentation;

11. tilslutter sig Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen offentliggør den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport på et tidligere tidspunkt hvert år med henblik på at undersøge og rapportere om de fremlagte oplysningers formelle rigtighed; anerkender begrænsningerne som følge af covid-19-pandemien, som tvang Revisionsretten til at offentliggøre sin årsberetning for 2019 i november 2020;

Menneskelige ressourcer

12. bemærker, at der ved udgangen af 2019 var 853 faste og midlertidige stillinger sammenlignet med 891 stillinger i 2013, hvilket svarer til et fald på 4,26 %; bemærker navnlig, at de faste stillinger faldt med 6,91 procentpoint, mens de midlertidige stillinger steg med 10,07 procentpoint; anmoder Revisionsretten om at vurdere, om den stigende tendens til at anvende midlertidige stillinger opfylder Revisionsrettens specifikke behov eller snarere er en reaktion på budgetmæssige begrænsninger; bemærker, at personaleniveauet løbende overvåges, og at Revisionsrettens stillingsfortegnelse fortsat er den samme som i 2017 og i 2018 med 853 stillinger; bemærker, at stillingsfortegnelsen blev tilpasset i løbet af 2019 som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og i overensstemmelse med resultatet af forhandlingerne;

13. påskønner, at Revisionsretten i overensstemmelse med sin strategi for 2018-2020 har udvidet sine kontakter med forskere, den akademiske verden og tænketanke, og at Revisionsretten pr. 1. juni 2020 havde udstationeret 15 medarbejdere til andre internationale organer; bemærker, at Revisionsretten regelmæssigt tager imod ansatte, der er udstationeret fra andre internationale organer, og at Revisionsretten også ydede 55 praktikophold (sammenlignet med 60 i 2018) af tre til fem måneders varighed for universitetskandidater; bemærker, at seks praktikophold i 2019 var ulønnede; anmoder Revisionsretten om at tilbyde praktikanter en godtgørelse, der mindst dækker deres leveomkostninger, selv i tilfælde af kortvarige praktikophold; glæder sig over, at Revisionsretten har indgået flere partnerskaber med universiteter og faglige organisationer med henblik på et fremtidigt samarbejde;

14. bemærker, at Revisionsrettens ansættelsespolitik, der er baseret på 2016-reformen og EU-institutionernes generelle principper og ansættelsesvilkår, gør Revisionsretten til en opgavebaseret organisation; bemærker, at medarbejderne er samlet i en pulje, der dækker hele Revisionsretten, hvorfra der allokeres ressourcer til revisionsafdelinger og -opgaver; bemærker, at Revisionsretten i forbindelse med tildelingen af medarbejdere fra puljen til de forskellige opgaver lægger særlig vægt på at sikre, at den nødvendige ekspertise og de nødvendige personaleressourcer stilles til rådighed i god tid, og at der sker en passende rotation af personalet på tværs af de forskellige team gennem en ordning for regelmæssig mobilitet;

15. påskønner, at Revisionsretten fulgte op på tilfredshedsundersøgelsen blandt personalet fra 2018 og gennemførte aktiviteter vedrørende personalets trivsel, såsom Revisionsrettens netværk af fortrolige kontaktpersoner i hele organisationen, som yder professionel og, hvis der anmodes herom, anonym støtte til medarbejderne; bemærker, at Revisionsretten også yder fem gratis samtaler med psykologer og organiserer præsentationer om, hvordan man håndterer udbrændthed, og for ledere om, hvordan man opdager og håndterer chikane;

16. er bekymret over faldet i antallet af kvindelige direktører fra 30 % i 2018 til 20 % i 2019 og faldet i antallet af kvindelige kontorchefer fra 39 % i 2018 til 35 % i 2019; bemærker imidlertid den lille stigning i antallet af kvindelige medlemmer af Revisionsretten fra 21 % i 2018 (6 ud af 28 medlemmer) til 25 % i 2019 (7 ud af 28 medlemmer); understreger tilsagnet fra Parlamentets Budgetkontroludvalg om at støtte en revision af udnævnelsesprocessen for Revisionsrettens medlemmer med henblik på at opnå en ligelig kønsfordeling (7 kvinder og 21 mænd var medlemmer i 2019); minder om opfordringen til medlemsstaterne om at være mere aktive med hensyn til at tilskynde kvinder til at søge sådanne stillinger; gentager, at Rådet altid bør foreslå mindst to kandidater, en kvinde og en mand, under udnævnelsesproceduren;

17. glæder sig over Revisionsrettens fortsatte bestræbelser på administrativt plan for at fremme lige karrieremuligheder for personalet og navnlig for at forbedre kønsbalancen i ledende stillinger; bemærker, at Revisionsretten iværksatte et lederudviklingsprogram i 2019 med henblik på at udvikle kvalifikationerne hos potentielle ledere med lige deltagelse af mænd og kvinder;

18. glæder sig over Revisionsrettens deltagelse i Det Paritetiske Ligestillingsudvalg og i handlingsplanen for lige muligheder for 2018-2020, som også behandler spørgsmål vedrørende alder og handicap; anmoder Revisionsretten om at aflægge rapport til dechargemyndigheden om gennemførelsen af handlingsplanen;

19. opfordrer indtrængende Revisionsretten til at stræbe efter yderligere forbedringer med hensyn til den geografiske balance blandt personalet (navnlig for AST-ansættelsesgruppe 1-4 og 5-9, hvor der er en betydelig overrepræsentation af visse nationaliteter); opfordrer Revisionsretten til at udarbejde en handlingsplan for ansættelse af nye medarbejdere med fokus på geografisk balance, jf. artikel 7 i personalevedtægten;

20. bemærker, at der findes fleksible arbejdsordninger for alle ansatte, undtagen for visse kategorier, hvor dette af praktiske årsager ikke er muligt; bemærker imidlertid, at et stort flertal af de medarbejdere, der drog fordel af disse arbejdsordninger i 2019, var kvinder (87 % af de ansatte, der arbejdede på deltid, og 68 % af de medarbejdere, der tog forældreorlov); opfordrer Revisionsretten til at tage denne situation op til overvejelse inden for rammerne af sine politikker for karrieremuligheder og mangfoldighed; tilskynder Revisionsretten til at fuldende de fleksible arbejdsordninger med en beskyttelse af personalets ret til at være offline;

21. tilslutter sig Revisionsrettens bemærkninger om, at de høje leveomkostninger i Luxembourg er en af hovedårsagerne til, at det er vanskeligt at ansætte og fastholde personale; gentager sin bekymring over det voksende problem med forskellen i købekraft, som EU-tjenestemænd i Luxembourg er berørt af;

Bygninger og sikkerhed

22. glæder sig over moderniseringen af K2-bygningen med henblik på at opgradere bygningens tekniske installationer under hensyntagen til nye miljøhensyn og omdannelsen af de nuværende arkiveringsområder, som ikke længere er nødvendige på grund af digitaliseringen, til en række fælles samarbejds- og trivselsområder såsom mødelokaler og videokonferencelokaler samt »kaffekroge«;

23. værdsætter, at Revisionsretten gennemførte en foreløbig undersøgelse i 2017, og at resultaterne af undersøgelsen blev taget i betragtning i det igangværende moderniseringsprojekt; bemærker, at Revisionsretten fortsætter med at anvende individuelle kontorer og kun nogle få samarbejdsområder; glæder sig over, at der blev afholdt særlige møder for at informere personalet om projektet, og at den feedback, der blev modtaget, generelt var positiv;

24. glæder sig over forbedringerne af sikkerhedsområdet, navnlig opførelsen af yderligere hegn, nye parkeringsbarrierer og en adgangslås til parkeringspladsen i K3-Bygningen, et projekt, der skulle afsluttes i 2020; bemærker, at Revisionsretten i 2019 ud over ordinære udgifter såsom periodisk kontrol af anlæg investerede 123 000 EUR i fysisk sikkerhed;

25. noterer sig de foranstaltninger, der er truffet med hensyn til personalets sikkerhed, nemlig en beredskabsplan for håndtering af omfattende hændelser, en intern procedure i tilfælde af en mulig atomulykke og en serviceleveranceaftale med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil med henblik på at drage fordel af dens rådgivning i forbindelse med tjenesterejser til lande med et højt og kritisk trusselsniveau;

Miljø

26. bemærker, at der blev gennemført en ekstern revision af ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) i slutningen af 2019, og at Revisionsretten som følge heraf med succes har fornyet sin EMAS-certificering for perioden 2020-2022 og har vedtaget en ny handlingsplan for at imødegå klimakrisen; bemærker, at Revisionsrettens CO_2-balance hvert år offentliggøres på dens websted med henblik på sporing af den indsats, Revisionsretten gør for at reducere sit CO_2-fodaftryk som led i det bredere EMAS-projekt og nå Europa 2020-strategiens mål om bæredygtig udvikling, som Det Europæiske Råd godkendte i 2010;

Digitalisering og cybersikkerhed

27. glæder sig over, at Revisionsretten vedtog en handlingsplan for cybersikkerhed medio 2018 med en tidsramme på tre år; bemærker, at følgende mål blev nået i 2019: en mere effektiv og regelmæssig afhjælpning af softwaresårbarheder, forebyggelse af uautoriseret adgang til cloudtjenester, revision af informationssikkerhedsstyring og forbedring af sikkerhedsovervågningskapaciteten; glæder sig over informationsmødet om cybersikkerhed for Revisionsrettens personale; bemærker, at Revisionsretten også nyder godt af de cybersikkerhedstjenester og -infrastrukturer, der stilles til rådighed af IT-Beredskabsenheden for EU's Institutioner, Organer og Agenturer;

28. glæder sig over oprettelsen af det digitale styringsudvalg med henblik på at gøre fremskridt i den digitale omstilling af revisionen under et initiativ kaldet »ECA audit goes digital«; bemærker, at ECAlab, Revisionsrettens tværfaglige innovationslaboratorium med fokus på den digitale omstilling af revisionsarbejdet ved hjælp af data og teknologi, i 2019 støttede ti revisionsopgaver, herunder et pilotprojekt om anvendelse af big data til forvaltningsrevision; anmoder Revisionsretten om at aflægge rapport til Parlamentet om eventuelle hindringer, den måtte støde på, når den anmoder om data i et maskinlæsbart format fra EU-institutionerne;

29. glæder sig over, at Revisionsrettens afgørelse nr. 6-2019 om den åbne datapolitik og videreanvendelse af dokumenter blev offentliggjort i april 2019, og at Revisionsrettens IT-systemer er baseret på solide arkitektoniske principper, der tager hensyn til en cost-benefit-tilgang i forbindelse med almindelige teknologier, der indkøbes interinstitutionelt; glæder sig over, at der anvendes open source-teknologier i Revisionsretten i overensstemmelse med disse principper; opfordrer Revisionsretten til at prioritere open source-teknologier for at forhindre leverandørfastlåsning, bevare kontrollen over egne tekniske systemer, give stærkere garantier for brugernes privatliv og databeskyttelse samt øge sikkerheden og gennemsigtigheden for offentligheden;

30. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i 2016 opstillede en handlingsplan for at forberede sig til forordning (EU) 2016/679 ([1]) og for at være i overensstemmelse med nævnte forordning, så snart den fandt anvendelse på Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer; bemærker, at ansvaret for databeskyttelse og informationssikkerhed blev omstruktureret i 2019 med henblik på at fordele og styrke de tildelte ressourcer;

31. tilskynder Revisionsretten til at følge de anbefalinger, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har fremsat, om at genforhandle den interinstitutionelle licensaftale og gennemførelseskontrakt, som EU-institutionerne og Microsoft indgik i 2018, med det formål at opnå digital suverænitet, undgå leverandørfastlåsning og manglende kontrol samt sikre beskyttelsen af personoplysninger;

Interinstitutionelt samarbejde

32. opfordrer Revisionsretten til at udvikle yderligere synergier og rationalisering med andre EU-organer gennem interinstitutionelt samarbejde; bemærker, at Revisionsretten anvender værktøjer og tjenester, der leveres af eller sammen med andre institutioner, såsom en serviceleveranceaftale med Kommissionens lønkontor, der omfatter forvaltningen af pensioner, finansielle rettigheder og lønninger; bemærker, at Revisionsretten anvender Kommissionens IT-værktøjer på områder som tjenesterejser, HR, uddannelse og oversættelse; glæder sig over deltagelsen i fælles udbudsprocedurer med forskellige andre institutioner for IT, oversættelse osv.;

33. anerkender, at udgifterne til outsourcing af oversættelser i 2019 i henhold til den interinstitutionelt aftalte metode var på 2 740 366 EUR, og at de samlede omkostninger for de samme sider ville have været 4 647 880 EUR, hvis de tilsvarende oversættelser var blevet lavet af interne tjenester;

34. anmoder Revisionsretten om at fremlægge oplysninger om eventuelle forbedringer med hensyn til effektiviteten af de administrative processer, hvilket er afgørende i lyset af den stadigt stigende arbejdsbyrde; minder endvidere om nødvendigheden af igangværende reformer for at sikre, at Revisionsretten er godt rustet til at reagere på fremtidige udfordringer;

35. opfordrer Revisionsretten til at undersøge muligheden for at tilslutte sig åbenhedsregistret på grundlag af en serviceleveranceaftale; anerkender det interinstitutionelle samarbejde mellem Revisionsretten og andre EU-institutioner og -organer gennem serviceleveranceaftaler; anmoder om oplysninger om, hvorvidt der foretages en cost-benefit-analyse, inden der indgås en aftale;

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

36. glæder sig over den administrative aftale, der blev undertegnet i 2019, som skaber en struktureret ramme for samarbejde mellem Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og fremmer rettidig udveksling af oplysninger i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([2]) og Revisionsrettens afgørelser vedrørende interne undersøgelser; glæder sig over, at aftalen allerede har resulteret i et mere effektivt samarbejde mellem Revisionsretten og OLAF, oprettelse af permanente kontaktpunkter, der muliggør hyppige udvekslinger og hurtigere og mere regelmæssig feedback om sager, som Revisionsretten fremsender til OLAF; bemærker, at denne aftale også indeholder bestemmelser om ikke-operationelle spørgsmål såsom afholdelse af kurser, workshopper og udveksling af personale; bemærker, at Revisionsretten i 2019 sendte ti sager, hvor der var mistanke om svig, til OLAF sammenlignet med ni sager i 2018 (otte identificeret i forbindelse med revisionsarbejdet og to anmeldelser fra tredjeparter);

37. bemærker, at Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Revisionsretten blev enige om at drøfte en fremtidig administrativ aftale om rammerne for deres samarbejde; anmoder Revisionsretten om at informere Parlamentets Budgetkontroludvalg herom; glæder sig over, at Revisionsretten bidrog til oprettelsen af EPPO's interne revisionstjeneste;

38. glæder sig over, at der i oktober 2019 blev undertegnet et aftalememorandum med Den Europæiske Centralbank (ECB), der beskriver de praktiske ordninger for udveksling af oplysninger om ECB's tilsynsaktiviteter;

39. værdsætter Revisionsrettens samarbejde med medlemsstaternes overordnede revisionsorganer, som gør det muligt for Revisionsretten at fremme uafhængigt eksternt revisionsarbejde i Unionen og dens medlemsstater; noterer sig Revisionsrettens deltagelse i arbejdet i Den Internationale Organisation af Øverste Revisionsmyndigheder (INTOSAI), Den Europæiske Organisation af Øverste Revisionsmyndigheder (EUROSAI) og INTOSAI's regionale gruppe for Europa, navnlig i dens arbejdsgrupper om miljørevision, informationsteknologier og revision af midler til katastrofer og dens taskforce vedrørende revision og etik;

40. bemærker, at Den Europæiske Ombudsmand opfordrede Revisionsretten (i forbindelse med en høring af alle EU-institutioner) til at kommentere Ombudsmandens udkast til praktiske henstillinger til EU's administration om brugen af officielle EU-sprog i kommunikationen med offentligheden (sag SI/98/2018/DDJ), hvortil Revisionsretten svarede, at dens nuværende politik allerede er i overensstemmelse med disse henstillinger; anmoder om, at nationale tegnsprog omfattes af denne proces;

Kommunikation

41. understreger Revisionsrettens bestræbelser på yderligere at forbedre den måde, hvorpå den kommunikerer med interessenter, medier og den brede offentlighed; er klar over, at Revisionsretten efter valget til Europa-Parlamentet i 2019 oprettede en publikationsportal, der giver alle medlemmer af Parlamentet adgang til relevante fakta og tal; glæder sig over, at denne publikationsportal nu også er offentligt tilgængelig på Revisionsrettens websted og muliggør en hurtig og let søgning efter beretninger og publikationer; glæder sig over den igangværende modernisering af Revisionsrettens websted for at gøre arbejdet og produkterne endnu mere tilgængelige og lettere at følge;

42. glæder sig over, at Revisionsretten ser en kraftig stigning i mediernes interesse med særlig stor dækning af dens særberetninger;

Intern forvaltning, intern kontrol og performance

43. anerkender, at Revisionsretten anvender et sæt centrale resultatindikatorer til at overvåge de fremskridt, der gøres; noterer sig med tilfredshed, at Revisionsrettens analyse viste, at 96 % af anbefalingerne i årsberetningen for 2015 og 94 % af anbefalingerne i særberetningerne fra 2015 er blevet gennemført fuldt ud, i de fleste henseender eller i nogle henseender; bemærker, at Revisionsretten udarbejdede seks årsberetninger, 36 særberetninger, tre udtalelser, 18 orienteringer om kommende revisioner og fire andre publikationer, som indgår i de i alt 67 publikationer, den udsendte i 2019; bemærker, at ca. 52 % af Revisionsrettens revisionsressourcer i 2019 blev anvendt til dens arbejde med revisionserklæringen og til de finansielle revisioner af EU-agenturer og andre organer; anmoder Revisionsretten om at rapportere om virkningen af og tilfredsheden med dens særberetninger og andre produkter samt om de udvalgte revisionsemner;

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

44. opfordrer Revisionsretten til at undersøge, hvordan den kan give flere oplysninger om andre EU-institutioners administrationsudgifter i forbindelse med dechargeproceduren; gentager, at Revisionsrettens overordnede revisionsstrategi nødvendiggør yderligere revisionsarbejde og en mere målrettet vurdering; gentager sin opfordring til en mere målrettet gennemgang af de andre EU-institutioners administrationsudgifter og støtteaktiviteter, navnlig vedrørende emner, der bliver mere relevante eller endda har kritisk relevans;

45. glæder sig over, at Revisionsretten i overensstemmelse med finansforordningen overordnet set har bestræbt sig på at udarbejde sine særberetninger inden for 13 måneder, men noterer sig, at gennemsnitstiden for udarbejdelse af særberetninger stadig overstiger denne tidsfrist;

46. glæder sig over den interne revision af tjenesterejseudgifterne for medlemmer og tjenestemænd i høje lønklasser, medlemmernes repræsentationsudgifter og brugen af Revisionsrettens bilpark, som havde til formål at kontrollere pålideligheden af Revisionsrettens forvaltnings- og kontrolsystemer for medlemmer og tjenestemænd i høje lønklasser; bemærker, at langt de fleste tilfældigt udvalgte transaktioner, som blev undersøgt af den interne revisionstjeneste (IAS), overholdt de regler og procedurer, der gælder i Revisionsretten;

47. bemærker, at Domstolens generaladvokat i sit forslag til afgørelse af 17. december 2020 ([3]) anførte, at et bestemt medlem havde overtrådt Revisionsrettens adfærdskodeks for medlemmer ved at misbruge de rettigheder og privilegier, der var knyttet til hans stilling, i forbindelse med aktiviteter, der ikke havde forbindelse med hans hverv, ved at have uberettiget fravær, ved at forsømme at anmelde eksterne aktiviteter, ved at videregive fortrolige oplysninger på en uautoriseret måde samt ved at være i en interessekonflikt; glæder sig over, at Revisionsretten anmodede OLAF om at foretage en undersøgelse, at den indbragte sagen for Domstolen, og at den er fast besluttet på at overholde de anbefalede sanktioner for at inddrive alle tab for Unionens budget;

48. bemærker, a revisionen viste, at tilfældet med det pågældende medlem, der blev undersøgt af OLAF, var et isoleret tilfælde; bemærker, at det i beretningen blev konkluderet, at Revisionsrettens forvaltnings- og kontrolsystemer var behæftet med visse mangler, som imidlertid er blevet effektivt afhjulpet siden da, og at de nuværende forvaltnings- og kontrolprocedurer generelt er pålidelige; tager hensyn til, at IAS fremsatte anbefalinger med henblik på yderligere at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne, at revisionsberetningen var strengt fortrolig, og at alle Revisionsrettens medlemmer samt generalsekretæren modtog beretningen;

49. bemærker, at generaladvokaten i sit forslag til afgørelse af 17. december 2020, hvori han klart anfører, at der er sket en tilsidesættelse af de forpligtelser, der følger med hvervet som medlem af Revisionsretten, anbefaler en sanktion svarende til fratagelsen af to tredjedele af det pågældende medlems pensionsrettigheder og dertil knyttede ydelser fra datoen for afsigelsen af dommen i den foreliggende sag;

50. bemærker, at alle revisionsopgaver fra IAS' årlige arbejdsprogram for 2019 er blevet afsluttet med undtagelse af tre, som vil fortsætte i 2020: »serviceaftalen med lønkontoret«, »revision af modellen for forvaltning af bygge- og anlægskontrakter« og »uddannelse, der ikke er sprogundervisning«; bemærker, at IAS i 2019 afsluttede to resterende udvalgte opgaver fra det årlige arbejdsprogram for 2018; bemærker, at IAS bekræftede den strategiske betydning af det horisontale udvalg, der er ansvarligt for Revisionsrettens kvalitetssikringskontrol i forbindelse med revisionspolitikker, -standarder og -metoder; glæder sig over, at IAS' anbefaling om at udvikle kvalitetskontrolordninger er ved at blive gennemført;

51. anerkender, at IAS gennemgik udkastet til afgørelse om Revisionsrettens ramme for intern kontrol i 2019; bemærker, at IAS foreslog, at der i udkastet til afgørelse indsættes en yderligere bestemmelse om klart at pålægge de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede at gennemføre de interne kontrolprincipper og -karakteristika i 2019 og foretage en samlet vurdering af gennemførelsen og funktionen af hele rammen for intern kontrol mindst én gang om året, og at dette første gang bør ske senest i forbindelse med den årlige aktivitetsrapport for 2020;

([3]) Forslag til afgørelse fra generaladvokat Hogan fremsat den 17. december 2020, Den Europæiske Revisionsret mod Karel Pinxten, C-130/19, ECLI:EU:C:2020:1052.

52. glæder sig over, at IAS mener, at der generelt er blevet gennemført pålidelige efterfølgende kontroller på de fleste højrisikoområder i generalsekretariatets direktorater på grundlag af risikoregistret og de operationelle mål; påskønner, navnlig i lyset af de tidligere problemer, der er konstateret i forbindelse med en OLAF-undersøgelse af et bestemt medlem af Revisionsretten, at blive informeret om, at IAS ikke har konstateret nogen mangler, der er så væsentlige, at de kunne så alvorlig tvivl om den samlede pålidelighed af de interne kontrolsystemer, som den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har indført for at sikre de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed i 2019; ville også sætte pris på at modtage sådanne opdateringer i fremtiden;

53. er enig i Revisionsrettens nuværende strategi om at forbedre merværdien af revisionserklæringen, at sætte øget fokus på EU-foranstaltningernes performanceaspekter og at sikre, at der formidles klare budskaber til målgrupperne; noterer sig, at en gruppe på fire overordnede revisionsorganer, de overordnede revisionsorganer i Estland, Nederlandene, Danmark og USA, i 2019 gennemførte en peerevaluering af Revisionsrettens strategi; bemærker, at rapporten blev offentliggjort i marts 2020 og giver et værdifuldt input til den næste strategi;

Gennemsigtighed

54. bemærker, at medlemmerne har tilladelse til at anvende tjenestekøretøjer i forbindelse med udøvelsen af deres officielle opgaver; bemærker, at brugen af tjenestekøretøjer til andre rejser ikke indgår i udøvelsen af sådanne opgaver, og at udgifterne og kilometrene i relation til brugen af tjenestekøretøjer siden den 1. januar 2017 er faldet betydeligt; understreger de nye regler om brugen af tjenestekøretøjer og chauffører med henblik på at sikre, at medlemmernes rejser udelukkende er knyttet til udøvelsen af deres opgaver; gentager sin holdning om, at anvendelsen af tjenestekøretøjer til privat brug under ingen omstændigheder bør finde sted, eftersom denne praksis kan være til skade for Revisionsrettens og generelt for EU-institutionernes omdømme; bemærker, at de nye regler trådte i kraft den 1. januar 2020 og indførte et månedligt bidrag på 100 EUR til ikke-officiel brug af køretøjerne, og at det blev fastsat, at medlemmerne og generalsekretæren var ansvarlige for visse udgifter og gebyrer;

55. beklager, at Revisionsretten kun foretog en meget begrænset opfølgning med hensyn til punkt 18 i dechargebeslutningen for 2018 om behovet for et register over Revisionsrettens medlemmers ferie; bemærker, at Revisionsretten vil overveje at foretage en sammenlignende analyse af de regler og bedste praksis, der findes i andre EU-institutioner, for så vidt angår tilstedeværelse og fravær for offentligt EU-ansatte på højt plan som defineret i forordning (EU) 2016/300 ([4]); minder om, at Parlamentet klart har opfordret Revisionsretten til at indføre procedurer for at føre et register over medlemmernes årlige ferie, sygeorlov og fravær fra tjenesten af andre grunde for at sikre, at al medlemmernes fravær registreres effektivt; understreger, at den nuværende praksis kan undergrave EU-borgernes og -institutionernes tillid til Revisionsretten;

56. noterer sig, at Revisionsrettens sekretariat fører et tilstedeværelsesregister i lyset af medlemmernes pligt til at deltage i alle møder i Revisionsretten og i de afdelinger og administrative udvalg, de tilhører; bemærker, at det afspejler medlemmernes tilstedeværelse og fravær og også viser, hvilke fravær som anses for at være godkendt af Revisionsrettens formand; bemærker, at tilstedeværelsesregistret er en del af Revisionsrettens regler til gennemførelse af dens forretningsorden;

Interessekonflikt, chikane og whistleblowing

57. anmoder Revisionsretten om at fremlægge oplysninger om resultaterne af tre klager over chikane, som blev indberettet og undersøgt i 2019; bemærker, at de blev håndteret i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i politikken for opretholdelse af et tilfredsstillende arbejdsmiljø og bekæmpelse af psykisk og seksuel chikane; anerkender for så vidt angår udgifter, at undersøgelserne af hver enkelt sag blev gennemført internt og derfor ikke medførte yderligere omkostninger; glæder sig over intentionen om at evaluere Revisionsrettens politik for beskyttelse af personalet mod chikane hvert tredje år, og at dette skulle ske i 2020;

58. fremhæver, at Polens og Kroatiens overordnede revisionsorganer foretog en omfattende peerevaluering af Revisionsrettens etiske rammer; bemærker, at Revisionsrettens etikkontrolordning efter de ligestilledes opfattelse bør forbedres yderligere gennem en mere omfattende vurdering af etiske risici, større konsekvens og klarhed i de etiske regler og forbedrede informations- og kommunikationsaktiviteter;

([4]) Rådets forordning (EU) 2016/300 af 29. februar 2016 om lønningsregulativ for offentligt EU-ansatte på højt plan (EUT L 58 af 4.3.2016, s. 1).

59. støtter konklusionerne af peerevalueringen med hensyn til behovet for at indføre regelmæssige opdateringer af interesseerklæringer, hvilket vil øge deres pålidelighed; gentager fortsat sin bekymring over, at det er medlemmerne selv, der udfylder interesseerklæringerne, og at hverken Revisionsretten eller dens Etikudvalg i henhold til den nuværende retlige ramme har undersøgelsesbeføjelser til at sikre rigtigheden og fuldstændigheden af de forelagte oplysninger; opfordrer Revisionsretten til at sørge for, at medlemmerne indgiver interesseerklæringer i stedet for erklæringer om, at der ikke foreligger interessekonflikter; understreger, at de nuværende procedurer, herunder Etikudvalgets procedurer, skal styrkes for at sikre, at der ikke opstår interessekonflikter; er enig i, at Etikudvalget spiller en afgørende rolle, for så vidt som formanden og medlemmerne af Revisionsretten kan søge rådgivning om ethvert spørgsmål vedrørende etik og fortolkning af adfærdskodeksen; bemærker endvidere, at udvalget har til opgave at godkende eksterne aktiviteter, der udføres af medlemmerne, herunder tidligere medlemmer, som har til hensigt at udføre en aktivitet inden for de første 2 år efter deres udtræden af Revisionsretten, men at dette ikke i sig selv kan anses for at være et effektivt redskab til at sikre, at der ikke opstår interessekonflikter, hvilket allerede blev påpeget i dechargebeslutningen fra sidste år; glæder sig over vedtagelsen af den reviderede adfærdskodeks for medlemmer og tidligere medlemmer af Revisionsretten ([5]) og navnlig over de mere omfattende oplysninger, der kræves i interesseerklæringer, og den styrkede rolle, som Etikudvalget spiller; bemærker, at Revisionsretten vil offentliggøre en årlig beretning om anvendelsen af sin adfærdskodeks; bemærker endvidere, at Revisionsretten i øjeblikket er i færd med at revidere den etiske ramme for sit personale.

([5]) EUT L 30 af 28.1.2021, s. 10.